

خاموشی دریا در جشنواره فیلم مانهایم

http://www.bbc.co.uk/persian/arts/story/2003/12/031203_pm-pj-silence_of_sea.shtml

فیلم خاموشی دریا ساخته وحید موسائیان، جایزه Ecumenical جایزه ویژه کلیسای مسیحی) را بخاطر محتوای انسانی اش از جشنواره فیلم مانهایم در آلمان دریافت کرد.

در این جشنواره که از بیستم تا بیست و نهم نوامبر در شهرهای مانهایم و هایدلبرگ برگزار شد، فیلم های بسیاری از کشورهای مختلف جهان به نمایش در آمد.

این جشنواره که در سال ۱۹۵۲ تا سیس شده و از قدیمی ترین جشنواره های سینمایی جهان به شمار میرود، یک ویژگی استثنائی دارد و آن این است که اساسا به فیلمسازان گمنام و استعدادهای جوان و ناشناخته سینما اختصاص یافته است.

در میان فیلم های حاضر در جشنواره کمتر نام مشهور و شناخته شده ای به چشم می خورد و سیاست گذاران جشنواره، این بی اعتنائی به چهره های مشهور سینما و توجه به چهره های جدید و کشف نشده را به ویژگی اصلی آن بدل کرده اند.

در این جشنواره از تبلیغات و نمایش های پر زرق و برق و جنجالی، حضور ستارگان سینما و تشریفات معمول جشنواره هائی چون کن، ونیز و برلین خبری نیست.

این جشنواره در طول سالیان گذشته در معرفی فیلمسازانی چون ویم وندرس، فرانسوا تروفو، راینر ورنر فاسبیندر، کریستوف کیشلوفسکی، جیم جارموش، لارس فون تریه، برایان سینگر و توماس وینتربرگ نقش بسزائی داشته است.

بزرگداشت رائل روئیز فیلمساز بزرگ شیلیائی از برنامه های جنبی جشنواره مانهایم امسال بود .

رائول روئیز همواره به خاطر نو آوری ها و سبک آوانگارد، سورئالیستی و اقتباس های ویژه اش از آثار مشهور ادبی جهان از جمله رمان زمان باز یافته اثر مارسل پروست و داستان بوف کور صادق هدایت، مطرح بوده است.

فیلمسازی که از فاشیسم و دیکتاتوری حاکم بر کشورش گریخت و به فرانسه رفت و در آنجا به فعالیت سینمایی اش در تبعید ادامه داد .

خاموشی دریا ساخته موسائیان تنها فیلم ایرانی حاضر در این بود که بهمن مقصود لو، منتقد و تهیه کننده ایرانی مقیم نیویورک آن را تهیه کرده است .

وحید موسائیان، از فیلمسازان نسل جوان سینمای ایران است که فعالیت سینمایی اش را با ساختن فیلم های کوتاه در انجمن سینمای جوان آغاز کرد و با نخستین فیلم بلندش آرزوهای زمین، جایزه ویژه هیئت داوران بیست و چهارمین جشنواره فیلم مسکو را در سال ۲۰۰۲ به دست آورد .

در خاموشی دریا که دومین ساخته بلند موسائیان است، وی به دلالتگی ها و تنهائی های مهاجران ایرانی می پردازد و گوشه دیگری از زندگی ایرانیان مهاجر و پناهنده را در غربت تصویر می کند.

سیاوش یک پناهنده ایرانی است که با همسر سوئدی و دو فرزندش در سوئد زندگی می کند و یک روز تصمیم می گیرد که برای دیدار بستگانش به بندر آزاد قشم که برای رفتن به آنجا نیاز به ویزا ندارد، برود.

اما حضور در جزیره قشم با اینکه حس و حال بودن در ایران را برای او تداعی می کند، نمی تواند نوستالژی او را درمان نماید.

در چنین شرایطی او بین گذشته و آینده ، بین رفتن به ایران و تن به خطر سپردن و یا بازگشت به سوئد و ادامه زندگی اش در غربت، سرگردان می ماند.

او با دوربین ویدئویی اش به جستجوی ریشه هایش در چشم اندازهای وسیع جزیره و ساکنان بومی آن می پردازد، اما او برای ساکنان جزیره آدمی بیگانه است، اگر چه به زبان آنها حرف می زند.

بهمن مقصودلو تهیه کننده فیلم، پس از دریافت جایزه درباره ویژگی های فیلم گفت: " این فیلم راجع به تمام مردمی است که می خواهند از کشورشان به دلیلی بیرون بیایند ولی نمی توانند و آنهایی که بیرون آمده اند و نمی توانند به جایی که به آن تعلق دارند، باز گردند.

حال این دلیل می تواند سیاسی یا اجتماعی یا هر دلیل دیگری باشد. خاموشی دریا فیلم تمثیلی و شاعرانه ای است و لایه های بسیاری دارد".

موسائیان از تلفن همراه در فیلم استفاده خوبی می کند. تلفن همراه در واقع حکم یک کاراکتر را در فیلم دارد و در باز کردن فیلم و پیشبرد آن موثر است.

مقصود لو می گوید که در مانهایم و هایدلبرگ از فیلم استقبال خوبی به عمل آمد و اکثر منتقدین به ستایش از آن پرداختند و رئیس جشنواره نیز هنگام اهدای جایزه از آن به عنوان یک فیلم عالی یاد کرد.

خاموشی دریا در ماه ژانویه ۲۰۰۴ در جشنواره فیلم ساندنس در آمریکا نیز به نمایش در خواهد آمد.